

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313010262
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Biedniková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2313010262.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Biednikovej a sudcov JUDr. Ľuboša Jurkoviča a Vladimíra Vlčka v trestnej veci odsúdeného U. V. , v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 24.4.2013 sp. zn. 3Nt/6/2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.7.2013 takto

rozhodol:

Podľa 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie.
Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh odsúdeného U. V., nar. XX.X.XXXX, na povolenie obnovy konania, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 394 ods. 1 Tr. por., § 400 ods. 1 Tr. por. vyhovel návrhu odsúdeného U. V. na povolenie obnovy konania, a zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/110/2010 zo dňa 1.6.2011, právoplatného dňa 1.6.2011, ktorým bol U. V. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné a bol mu za to s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/50/2008 z 15.04.2008 právoplatného dňa 4.6.2008 a trestného rozkazu OS Galanta sp. zn. 1T/ 294/2010 z 1.2.2011 právoplatného dňa 13.4.2011 i ďalších výrokov na výroky o treste obsahovo nadväzujúce, ktoré vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že Ústavný súd Slovenskej republiky svojim nálezom sp. zn. PL.ÚS 106/2011 dňa 28.11.2012 uverejnenom v Zbierke zákonov zo dňa 21.12.2012 vyhlásil druhú časť z prvej vety ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. za nesúladnú s Ústavou Slovenskej republiky a uvedené ustanovenie Trestného zákona stratilo dňom uverejnenia v Zbierke zákonov účinnosť.

Podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR ..., ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy SR, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na konanie o obnove konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Súd vychádzajúc zo zistených skutočností viažucích sa na obsah nálezu Ústavného súdu SR dospel k záveru, že je potrebné akceptovať návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdeným U. V..

V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že odsúdenému U. V. bol ukladaný trest za použitia asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., a nález Ústavného súdu SR sa vzťahuje práve na toto ustanovenie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť okresný prokurátor. Poukázal na to, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne, nakoľko nevychádza zo zákonného ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. o obnove konania.

S prihliadnutím na ustanovenia Trestného poriadku má okresný prokurátor za to, že obsah nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 je dôvodom na obnovu konania, nie však

na povolenie obnovy konania. Povolit' obnovu konania môže súd len za splnenia všetkých obligatórných podmienok. Z uvedeného vyplýva, že musia vyjsť najavo nové dôkazy, resp. skutočnosti skôr neznáme, ktoré by zároveň mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, resp. k pomerom páchatel'a, prípadne bol v rozpore s účelom trestu.

V danom prípade pôvodne uložený trest nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu ani k pomerom páchatel'a ani v rozpore s účelom trestu. Obvinenému pri ukladaní trestu za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. súd neprihliadol na ďalšiu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., lebo by došlo k dvojitému priťaženiu v neprospech páchatel'a, aj keď ho súdil za štyri trestné činy, z toho boli tri prečiny a jeden bol zločin.

Okresný prokurátor zároveň poukázal na okolnosť, že odsúdený spáchal zločin ako mladistvý, čiže sa mu ukladal trest ako mladistvému pri znížení hornej a dolnej hranici trestnej sadzby. Preto podľa § 117 ods. 1 Tr. zák. spodná hranica trestnej sadzby nemohla prevyšovať dva roky napriek tomu, že trest sa ukladal za použitia asperačnej zásady. Táto stanovená spodná hranica napriek zvýšeniu trestnej sadzby v zmysle asperačnej zásady umožňovala súdu, aby odsúdenému uložil len trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, napriek tomu súd mal za to, že zákonu zodpovedajúci bude trest odňatia slobody u odsúdeného vo výmere 4 rokov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

S poukazom na uvedené skutočnosti dospel okresný prokurátor k záveru, že nie sú splnené všetky podmienky obligatórne dané na obnovu konania, nakoľko nie je dôvod predpokladať uloženie iného trestu odňatia slobody ani v prípade povolenia obnovy konania, nakoľko uložený trest nebol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatel'a ani v rozpore s účelom trestu.

Okresný prokurátor preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril aj odsúdený U. V., pričom poukázal na to, že okresný súd v jeho trestnej veci rozhodol v súlade s Ústavou SR, avšak sťažnosť prokurátora proti uvedenému rozhodnutiu považuje z hľadiska zákona za nedôvodnú a zrejme smerujúcu nad zákon. V prílohe svojho stanoviska poukázal na sťažnosť, ktorá sa síce netýka jeho veci, avšak uvedená sťažnosť bola spracovaná tak, že napáda všetky skutočnosti, ktoré sú v argumentácii prokurátorky okresnej prokuratúry. Z uvedených dôvodov si odsúdený závery pripojenej sťažnosti osvojil a na tieto poukazuje. Krajský súd z podnetu riadne a včas podanej sťažnosti okresným prokurátorom preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom v rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Zo zreteľom na skutočnosť, že v zmysle vyššie citovaného nálezu ústavného súdu bola zrušená veta za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorou sa prikazovalo súdu pri ukladaní trestu podľa asperačnej zásady tento uložiť nad jednu polovicu trestnej sadzby odňatia slobody, určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák., ide o situáciu predpokladanú v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

V zmysle § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. : „ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle článku 125 Ústavy SR, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Nález Ústavného súdu SR a strata účinnosti § 41 ods. 2 Tr. zák. veta prvá, časť za bodkočiarkou je teda novou predtým neznámou skutočnosťou, ktorá odôvodňuje konanie o návrhu na povolenie obnovy konania. V tejto súvislosti však treba zvýrazniť, že v žiadnom prípade to ale neznamená povinnosť súdu vždy a v každej veci rozhodnúť o povolení obnovy konania len preto, že Ústavný súd Slovenskej republiky vydal nález v uvedenom znení.

Vyššie citovaný nález Ústavného súdu Slovenskej republiky je novou skutočnosťou v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, čím je splnená prvá podmienka pre povolenie obnovy konania. Na povolenie

obnovy konania je potrebné zistiť, či v dôsledku straty účinnosti § 41 ods. 2 Tr. zák. veta prvá, časť za bodkočiarkou pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu je v zrejmom rozpore s účelom trestu - toto je druhá podmienka pre povolenie obnovy konania. Ak nie je splnená aj táto druhá podmienka, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne podľa § 399 ods. 2 Tr. por.

V predmetnej veci bol odsúdenému U. V. ako už bolo vyššie uvedené ukladaný trest za štyri trestného činy z toho boli tri prečiny a jeden zločin. Trest bol ukladaný podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., kde základná trestná sadzba je v Trestnom zákone stanovená na tri až osem rokov.

V zmysle § 117 ods. 1 u mladistvého sa táto hranica upravuje tak, že spodná hranica je 18 mesiacov a horná hranica 4 roky. Pri ukladaní trestu za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. sa upravuje trestná sadzba na 2 roky až 5 rokov a 4 mesiace. Z uvedeného je zrejmé, že aj pri použití asperačnej zásady mal súd možnosť uložiť odsúdenému U. V. len trest vo výmere 2 rokov. Z uvedeného rezultuje záver, že ak súd uložil trest vo výmere 4 rokov nepodmienečne, urobil tak na základe posúdenia závažnosti konania odsúdeného, i jeho osoby, a takto uložený trest so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia považoval za spravodlivý a zákonný.

Z uvedeného tiež vyplýva, že v predmetnej veci aj bez použitia asperačnej zásady horná hranica trestnej sadzby u mladistvého je 4 roky, teda odsúdenému nebol uložený trest nad hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby bez použitia asperačnej zásady.

Krajský súd sa preto stotožnil s názorom okresnej prokurátorky, že v predmetnej veci neboli splnené všetky obligatórne podmienky na obnovu konania, nakoľko nie je dôvod predpokladať uloženie iného trestu ani v prípade povolenia obnovy konania, pretože uložený trest nie je v zrejmom nepomere k závažnosti konania odsúdeného, k jeho pomerom, a ani nie je v rozpore s účelom trestu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.